SKANDINAVISKE

CANADIENSAREN

VECKOTIDNING FÖR SKANDINAVERNA I CANADA.

Löp. No. 149. — Årg. 9. | Redaktör och utgifvare: Emanuel Ohlen. | WINNIPEG, MAN. 19 JULI 1894. | Redaktionsbyrå och kontor: 181 Rupert street east, Winnipeg. | No 26.—Lösn. 5 Cts.

ANMÄLAN.

"Skandinaviske Canadiensaren"

ENDA SKANDINAVISKA VECKOTIDNINGEN I CANADA.

Prenumerationspriset är:

Ett år	$1.50
Ett halft år	$0.75
Ett fjerdedelsår	$0.40

Till Skandinavien:

Ett år	$2.00
Half år	$1.00

Hvarje prenumerant å "Skandinaviske Canadiensaren" kan erhålla boken

Bibelsamtal med Ungdomen,

rikt försedd med 178 helsides illustrationer af Gustave Doré. Det storartade verket är den

HELIGA SKRIFT I ENKELHET FRAMSTÄLD FÖR SMÅTT FOLK,

utgifven af Pastor J. L. Sooy, F. D., på Svenska bearbetad af Fil. Kand. Fred. Lönnkvist.

Föräldrar köpa boken för sina barn; Söndagsskollärare köpa den för sig sjelfva och sina lärjungar. Hvar och en, gammal och ung, älskar att läsa denna bok.

100,000 tals

AF DENNA BOKS ENGELSKA UPPLAGA ÄRO REDAN SÅLDA.

Bokhandelspriset för detta värderika arbete är $2.50. Redaktionen har lyckats arrangera med utgifvarne, så att den värdefulla boken

Bibelsamtal med Ungdomen

kan erhållas, tillsammans med "SKANDINAVISKE CANADIENSAREN" för ett år, till det otroligt billiga priset af

$2.75

Boken sändes porto och tullfritt till en hvar plats i Amerika.

PASSA PÅ DET GYLLENE TILLF LLET!!!

—:o:—

Adressera bref:

Skandinaviske Canadiensaren,

P. O. Box 642, Winnipeg, Man.

OERHÖRDT!!

Svenskt-Engelskt EngelsktSvenskt

Lexikon

fås gratis för 50 CENTS när man prenumererar på SKANDINAVISKE CANADIENSAREN för Ett År. Denna bok är af oväderlig nytta och kostar i bokhandeln $2.

MISSIONSMÖTE I WINNIPEG.

Jag måste verka dens verk, som har sändt mig, medan dagen är; natten kommer, då ingen kan verka. Joh. 9:4.

Huru ihärdig och outtröttlig var icke Herren Jesus i sin himmelske Faders tjenst. Om morgonen medan det ännu var mycket mörkt stod han upp, och gick bort till en öde trakt och der bad han. Mk. 1:35. Han begynte dagen tidigt med sitt enskilda samtal med sin Fader, och när han slutat det begynte hans offentliga verksamhet för dagen ibland menniskors barn, som han kom för att frälsa. Allestädes hördes "nådefulla ord som gingo af hans mun," ehvad han var vid sjöstranden, på djupet, på bergen, i öknen, eller vid en brunn. Vår allra trägnaste verksamhet förbleknar vid jemförelsen med hans, men alla de som vilja följa honom i spåren böra icke förslösa tiden i drömmande känslosamhet utan i nitisk och kraftig verksamhet; dock så, att vi kunna säga med aposteln "Kristi kärlek tvingar oss." Ock kunna vi icke uträtta stora ting så böra vi vara nöjda att i små saker löpa Herrens vägar, ihågkommande att "enkans skärf," "Marias alabaster flaska," och "Dorcas goda gerningar och almosor" hafva blifvit förevigade på den heliga historiens blad. "Jag måste verka hans verk," har alltid varit såsom kuggar och kraft till att drifva alla sanna Jesu efterföljare till verksamhet för Honom som älskar oss, och har löst oss från våra synder med sitt blod. "Natten kommer," d. v. s. lefnadsdagen har en ände, då vi icke mer kunna verka. Derföre böra vi taga tiden i akt, och Herren räknar det oändligt stort då vi här i denna mörka och syndfulla verld verka hans verk. Lönen blifver ock öfver måttan stor då evighetens morgon gryr för Guds folk. "Jag måste verka hans verk" var ock kuggen och driftjedern till det af Nordvesterns Missionsförening härstädes arrangerade missionsmöte som begynte Fredagsqvällen den 6 och fortsattes öfver Söndagen. Följande predikanter hade infunnit sig: Pastor A. Tornell, Nordwestern Missionsföreningens reseombud, Isak Johnson ifrån Grafton N. D. och O. W. Bengtson f. d. S. S. missionär ifrån Minneapolis. Vi väntade äfven professor Magnus ifrån Carleton college, Minn., men han uteblef tillfölje af jernvägsoroligheterna, som kunde fördröja honom, så att han ej i tid kunde återvända. På fredags och lördagsqvällarne kom ej så mycket folk, men på söndagen var det nästan fullt hus, ehuru många nu äro ifrån staden på arbeten. Predikningarne voro goda, isynnerhet af Pastor Tornell, som predikade på sitt vanliga kraftiga och kärnfriska sätt, hvarföre han ock alltid är gerna hörd. Särskildt må nämnas hans predikan på söndagseftermiddag för föräldrar och S. S. lärare, som nog ej snart förglömmes. — Då han gick in i de praktiska förhållandena i barnauppfostran lockade det ibland till löje och ibland till tårar. Vid samma tillfälle talade br. Bengtson till S. S. barnen, och vann deras odelade förtroende och uppmärksamhet på ett sätt, som jag aldrig förut sett någon annan. De sånger han sjöng med guitarr accompagnement fröjdade ock allas hjertan under mötes dagarne, isynnerhet sången "Mina framtidsutsigter" på fredagsqvällen. Br. Johnson som ännu är en ung man, men med stora gåfvor, predikade kraftigt söndags-förmiddag på Norska språket öfver "Kristi förklaring." Skada bara att så få Norskar och Danskar voro närvarande. Han är en god sångare, och sjöng många härliga sånger under mötesdagarne. På söndagsafton predikade alla tre predikanterna en liten stund, hvarefter firades H. H. nattvard. En fridfull ande var rådande, och vi tro att frukterna ej skola uteblifva enligt Herrens löften. På måndagsafton afreste bröderne Tornell och Johnson till Keewatin, Norman och Rat Portage för att der verka någon vecka, och tisdagsmorgon återvände br. Bengtson till staterna.

Br. Johnson kommer att predika i Missionskyrkan söndagen den 22 dennes då undertecknad kommer att vara på en predikotur till kolonien Scandinavia.

Se korsets fyrbåk stärkt med blod
Skall aldrig slockna ut!
Från Golgata en evig flod
Af härligt ljus går ut.
Der Jesu evangelium
Förkunnas under bön,
Der, uppgår öfver mörka rum
En morgonrodnad skön.

Henry Lindeman.

Winnipeg, 11 juli 1894.

Följande är en öfversättning från Engelskan af ett bref, skrifvet af en Skandinav bosatt vid Yorkton, Assiniboia, Canada:

Yorkton, 22 jan. 1894.

Herr F. Herchmer,
Dominion Land Agent,
Yorkton.

Min bäste Herre.

Anmodad af Eder, gör det mig ett nöje att gifva Eder en beskrifning af min erfarenhet som nybyggare uti denna del af Assiniboia och min mening om detta distrikts lämplighet såsom ett fält för ökad invandring.

Jag reste från mitt eget hemland, Norge, på våren 1876 till Förenade Staterna. Jag reste för fyra och ett halft år omkring uti flera af de Vestra Staterna och jag fann att allt det bästa landet derstädes var upptagit; och att köpa upparbetade gårdar fordrades mera kapital än jag kunde förfoga öfver. Under våren 1881 ankom jag till Winnipeg, Manitoba, hvarest jag arbetade under tre års tid; och under våren 1884, samtidigt med detta nybygges första begynnelse, beslöt jag mig att slå mig ned på mitt nuvarande Homestead, hvilket är beläget uti Section 16, Township 26, Range 4 West 2 Meridian eller omkring tre mil nord-vest från den uppblomstrande staden Yorkton, den nuvarande slutpunkten för M. & N. W. jernvägen. Jag begynte mitt arbete å mitt Homestead med ett spann oxar och en ko, uti hvilka jag dock blott egde en del. Och jag har nu sex hästar och ett dussin boskap förutom svin och höns. Orsaken hvarför mitt boskaps-antal är litet är den, att jag emellanåt sålt deraf alltefter som jag fann det lägligt eller behöfligt, men många af farmärne häromkring hafva förökat sin boskap och ega nu stora hjordar. Jag har åttio (80) acres land under bruk samt inhägnade och hafva mina skördar varit mycket tillfredställande.

Jag är af den mening att denna del af landet är på alla sätt passande till vidare nybygge såsom varande väl skogbeväxt och vattnadt och såsom ett bevis på landets välstånd är, att det är väl försedt med kyrkor och skolor. Tre kyrkor hafva byggts under det sist förflutna året och ytterligare tre äro på förslag att uppföras under innevarande år. Flera broar eller vägöfvergångar hafva uppförts och andra äro antingen under byggning eller förslagna, hvar helst de anses behöfliga. De nuvarande nybyggarne äro hufvudsakligen från Europa eller delar af Canada och Förenade Staterna, med en god del från Tyskland, Holland, Danmark samt mitt eget fädernesland Norge & Sverige. Alla synes lefva uti harmoni med hvarandra och äro på god väg till oberoende.

Jag kan derföre rekommendera hvarje flitig man med ringa kapital, som önskar att uppbygga åt sig ett beqvämt och lyckligt hem, att komma hit och bosätta sig.

Jag förblifver,

Min Herre,
Högaktningsfullt, Eder,
N. H. Neilson.

Fria Ord.

(Denna afdelnig står öppen, i mån af utrymme och halt. för bref, som kunna intressera en större allmänhet. Insändare måste dock ovilkorligen delgifva red. namn och adress fullständigt, men kan bifoga "märke" att sätta under meddelandet.)

Ottawa, 10 juli 1894.

Genmäle!

Herr Redaktör!

Tiderna förändras och vi med dem, säger ett ordspråk, som nästan dagligen går i uppfyllelse, men hvem kunde väl ana, att Prosit, då vi första gången träffades i Edra ärade tidnings spalter, skulle så hastigt omvändts till en sanningens försvarare och svänga sanningens svärd, som han nu tycks göra, med ett verkligt beserka raseri. Det otroliga har emellertid inträffat, så vida ej skenet bedrager, dock står jag ändå som en tviflande Thomas, jag kan ej tro, förr än jag fått se om Prosits klinga är äkta.

Lugn! lugn! lille Prosit, förlora ej fattningen, om ni tänker segra, men ser ni då ej, att ni bara hugger i luften och att ni vänder ryggen åt er motståndare och derigenom blottar er alldeles för honom. Alltid samma otur, antingen ni är till häst eller till fots, så nog är ni baklänges, men lugna er nu några minuter och låt mig se, om er klinga är äkta. Under tiden kan ni ju hemta nya krafter. Så der ja! och ett ganska vackert vapen har ni! Men se här en stor rostfläck på klingan! Vet inte lille Prosit att Brödra-folken bestå af endast 2 nationer, Sverige och Norge. Danmark var endast en liten kort tid förenadt med dessa och det var under Kalmar Unionen. Är inte lilla P. kommen längre än till Kalmar Unionen, så är han bra långt efter sin tid, men kanske lille P. räknar sig sjelf för en hel nation, i så fall fattades det verkligen en, men han saknades ej det minsta, den fläcken kan ni ej få bort, ty den består af grafrost.

Åter igen en rostfläck, nästan lika stor som den första. Lille P. är väl lika hemmastad i räknekonsten som i Skandinaviens historia i så fall förundra det mig ej det minsta, att P. ej förstår sig på ettan i de 150 picnic besökare. Lille P. kan väl ej räkna längre än till 50? Och i så fall är det förlåtligt, men att lille P. kunde säga det med en sådan bestämdhet, förundrar mig på det högsta, all den stund hvarken lille P. eller hans mamma var närvarande för att räkna antalet. Är lille P. spiritist, eller kan hans mamma spå i kort? efter som lille P. är så säker på sin sak? Och likväl påstodo flera af de närvarande på ofvannämda picnic, vid tal härom, att minst 150, voro närvarande — den rostfläckan skämmer klingan betydligt.

Är P. verkligen så dum, att han tror sig kunna inbilla folk, att det endast voro blinda och döfstumma på picnicken? Efter som han säger, att ingen kunde upptäcka, att der talades på fem (5) olika språk Fy skäms lille P., det var ändå dummare än de 3 nationerna i Skandinaviens historia. Jag skall tala om, hvilka som uppträdde och talade på de olika språken, så kan lille P. gå och fråga dem, om det är sanning. Se här!

1. Ministern Burgess, Dept Interior, samt Capt. MacQuaig höllo korta tal på Engelska. 2. Maskinisten E. Erikson talade på sitt modersmål Finska. 3 Miss Hilda Lundgren deklamerade på Ryska. 4. Miss Abrahamson på Norska. 5. Mr Sandberg på Svenska. 6. Mr Hansen på Danska. Alltså 6 istället för 5. Skada blott att lille P. ej var närvarande, ty då hade vi nog fått ett tal på ? språket också. Hvad min tillfälliga flershufva beträffar, lille P., så är det dock säkert, att om jag hade en sådan, så var den betald, så jag behöfver ej vänta mig någon utmätning för den. Men det är mycket styggt af lille P. att håna mig, för jag hade ej mer än en. Jag erkänner gerna, som en botfärdig syndare, att jag ej kan och tror mig aldrig kunna uppvisa en så vacker meritlista på flershufvor som lille P. kan. Har P. blifvit Utilist, efter som han är så förbittrad på kyrkan och dess styrelse eller hvad är orsaken? Att det är samma VI, som intaga den ene och utesluta den andre är naturligt, i annat fall hade det stått NI, men det förtroendet har P. ej ännu fått och kommer troligtvis aldrig till att få, ehuru jag väl kan förstå, att det är denna önskan, som ligger P. så ömt om hjertat. Att kyrkan är öppen för alla, är en sanning, som aldrig kan bort resoneras. Han är endast stängd för kyrktjufvar, som måste ha' det lilla besväret att bryta sig in. Alltså ingen regel utan undantag. Den ene korpen hugger ej den andre. Herrar H. och B. tyckes lida af de slängar de fått, efter som lille P. försöker att hämnas dem.

Hvad mig beträffar, att jag allt för gerna skulle blifvit Emigrationsfiskare, om jag fått, låter som jag skulle sökt ofvannämnda syssla. Det der lilla ordet OM HAN FÅTT, stöter allt för mycket på patrull lille P. Jag anhåller derför, att ni till nästa nummer af denna tidning framlägger fullständiga bevis för edert yttrande, eller också återkallar Ni eder beskyllning. I annat fall erkänner ni sjelf lille P. genom er tystnad, att ni är Canadas största lögnare och i så fall, skall jag ha den äran, att presentera er för Canadiensarens läsare, under ert verkliga namn.

Jag erkänner, att jag begått en nästan oförlåtlig dumhet, då jag ej uppmanade hela Trion att begifva sig, dit pepparn växer. Ni har min tillåtelse nu lille P. Följ ni med edra älsklingar, ju förr desto bättre.

På sig sjelf känner man andra! Att lille P. måste ha en viss qvantitet whiskey i öfra våningen, innen han kan skrifva något opus, betviflar jag visst inte och dessutom en och annan tankställare mellan afdelningarne. Troligtvis hade P. skrifvit sitt sista opus före den 12 juni, då han varit på födelsedagskalas hos grannens pojkar och der druckit allt för många välgångsskålar, ty att P. kan skrifva ett liknande opus på riktigt nykter fot, anser jag alldeles omöjligt.

Hvarför är lille P. så arg på krögarne i lower town, så att han så der talar om, att deras whiskey är dålig. Är det derför att man måste betala kontant? Är whiskyn bättre få Russel House? Och kan man på den der på afbetalning? Apropos Russel house, så var der en Skandinavisk fest, som vi se i Canadiensaren för den 5 juli. En högst angenäm stämning rådde, det var nog en extra fin fin middag som der afåts alldenstund den kostade 75, säger sjutiofem cents, per man. Och detta på Ottawas finaste Hotell, der middagar i regel brukar kosta 1,50 à 2 dollar och dessöfver. Man kan ju göra sig en föreställning, var lille P. med??

Till nästa picnic skall lille Prosit få vara med, om han låter bli att narras, samt lär sig att räkna litet bättre. Och nu lille P. hinner jag ej längre betrakta er klinga, jag har sett nog, er klinga är alldeles oduglig öfver allt rost endast rost. Det var ej saningens blanka finpolerade klinga, utan er gamla vanliga, nu mycket sämre än förr. Hoppas emellertid att ni ej allt för snart gömmer er bakom mammas rygg. Adjö lilla Prosit. Helsa mamma!

Charles Millton.

— Lord och Lady Randolph Churchill komma att besöka Winnipeg i höst.

— En bibana skall genast byggas från Rush Percee, på C. P. Soo banan, till Souris kol grufvor, hvilka i höst skola bearbetas med en större arbetsstyrka.

— Oppositionens ledare i Dominion parlamentet, W. Laurier, afreser omkring 20 augusti på en tur genom Nord Westra Canada och British Columbia.

— Katholikerna i Winnipeg begära af Winnipegs skolstyrelse anslag till sina skolor, hvilka de nu äro villiga att ställa under statens kontroll. Skolstyrelsen svarade, att de kunde ej göra någonting i saken, med mindre att skolorna, med dess lärare och allt, ovilkorligt ställdes till dess förfogande och uppsigt, i enlighet med provinsens lag och författningar i fråga om skolor.